

дестина видове ѣстѣя, той носи скъпоцѣнны камани, облича са въ хубавы дрехы, посѣщава театрытъ и концертытъ.

На улицата на която му е къщата живѣйтъ тоже и стотинна други челяди, по-многого отъ които нематъ освенъ една стая, една трапеза и единъ чифтъ нехвелиты столове а одъръ никакъ; хранитъ са скудно съ картофлы и хлѣбъ само, обличать са дрипаво безъ да иматъ възможность да си купѣтъ зимъ топливо да са нагрѣйтъ и поддържтъ бѣдното си сѣществованіе; тѣ сѣ принудены да работѣтъ цѣль день на фабрикытъ или на полето.

Тука безъ съмнѣніе са показва една голѣма разлика въ вида и живота, и желателно бы было да престаняше тѣзи разлика. Туй го изисква милосърдіето. Но какъ е възможно туй да стане?

2.— За туй друго не трѣба освенъ да са сподѣли помежду бѣднытъ собственность-та на богатытъ, думать *Коммунистытъ* или *изравнителитъ*. Но ный видѣхмы въ тѣзи кнѣга какво нѣщо е собственность-та и че никой освенъ притежатель-тъ нема право на нея.

Нека обаче предположимъ че быхъ са намѣрили челоуѣцы доста несправедливы щото да са не посвѣнѣтъ предъ туй право, и доста неблагоразумны щото да уничтожтъ собственность-та.

3.— Обыкновенно смѣтатъ 500 души на 100 челяди; собственность-та на богатыя слѣдовательно трѣба да са раздѣли помежду 500 лица и може бы и помежду по-много, за щото тѣзи 100 челяди не сѣ тѣ само бѣдны нито най-бѣдны. Собственность-та може